

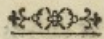
Titel: Euphron. En Fortælling.

Citation: "Euphron. En Fortælling.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, Lauritz Simmelkiær, 1774, s. 75. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_022-shoot-w2_022_022_p75_bZONE1532785/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)



henter hos ham; Nærværende kunde maaskee
 Sapør nok engang forgribe sig imod ham,
 hvor utroligt det end synes. Jeg selv er nu rede
 at følge alle Euphrons Sætninger; thi i Hens-
 seende til Vandvæsenet har han endog bragt
 mig paa sine Tanker, og dette eene vare vi
 forhen ueenige om. Men hvorfor tazer han
 da en imod Kongens Gaver? sagde Ange-
 lica, hvorfor ville leve i en maadelig Til-
 stand, naar man kan leve i Overflodighed?
 hvorfor ikke sørge for sine Børn? — Naar mine
 Børn leve som jeg, saa leve de fornøiede.
 Irene er saa gammel, at en Mand bør sørge
 for hende. — Naar fik en fattig Kroken en
 Mand? — Bedre at undvære Mand, end
 saae den, som tager os ikke for vor egen Skyld.
 Og Simon er endnu ung; han arbejder li-
 gesom jeg. Hvad Overflodighed angaaer,
 da veed du, at jeg aldrig har holdet den for
 et Gode, eller Armod for et Onde.

Efter dette blev Euphron kun saa
 Dage ved Hoffet, da reyste han tilligemed
 sin Hustru dertfra, gelendet af Kongens, af
 Folkets, Laare, af de Godes, ja af de Ondes,
 og sine Fienders; Nogle af de sidste græde
 maaskee derover, at de maatte erkiende ham
 at vare større end de selv, og at de maatte
 takke